

UZ OBNOVU KULTURNOG DOBRA

Integracija "kamenog grada" i "živog grada"

Obnova Biskupske palače, prema najboljim standardima restauratorske teorije i prakse, golem je dobitak u održavanju života čitave dubrovačke povjesne jezgre

Dr. sc. Joško Belamarić s Instituta za povijest umjetnosti – Centra Cvito Fisković u Splitu, objavio je u nakladi Dubrovačke biskupije knjigu „Biskupska palača u Dubrovniku“. Knjiga je objavljena nakon uspješno završene obnove starog zdanja, povjesnog mesta življenja biskupa u Dubrovniku od polovice 19. stoljeća sve do velikog potresa 1979.

U knjizi na šezdeset stranica s fotografijama (medu kojima su i one koje su restaurirane u dubrovačkom odjelu Hrvatskog restauratorskog zavoda), detaljno opisuje postanak palače koja je pripadala dubrovačkoj vlastelinskoj obitelji Sorkočević, a bila u vlasništvo Dubrovačke biskupije od 1854. za vrijeme dubrovačkog biskupa mons. Tome Jederlinića, nakon što je stara nadbiskupska palača iz Katedrale zbog bombardiranja 1806. postala neupotrebljiva. Od tada do danas uz Biskupsku palaču vežu se imena biskupa Antuna Giuricea, Tome Jederlinića, Vicka Čubranića, Ivana Zaffrona, Mata Vodopića, Josipa Marčelića, Vlaha Barbića, Josipa Marije Carevića, Pavla Butorca i Severina Perneka, koji je zbog posljedica potresa morao iseliti iz nje. Palača je oštećena u potresu na Uskrs 1979., a od tada dubrovački biskupi u njoj nisu niti živjeli.

Obnavljana je u više faza. Inicijalna istraživanja započeo je Institut za povijest umjetnosti u okviru svojih širih istraživanja prostora Pustijerne, a konzervatorsko-restauratorski istražni radovi započeti su 1984. i završeni 1993. pod vodstvom Hrvatskog restauratorskog zavoda, a istraživanja su vodili Vladimir Marković i Igor Fisković. Projektnu dokumenta-

ciju izradio je Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, autor idejnog projekta bio je Ivan Jurac, razradu projektne dokumentacije nastavlja Nives Mlinar, a projekt rekonstrukcije izradio je Egon Lokošek. Projekt je dovršen 2000., kada je dobivena i građevinska dopusnica. Radovi konstrukcijske sanacije započeli su 2003. i trajali su do 2013. Usljedili su završni građevinski, obrtnički i instalatorski radovi. Nutarnost palače uređena je po uzoru na istraženi izvorni izgled. Proces obnove vodio je Zavod za obnovu Dubrovnika do 2016., kada je to preuzeila Dubrovačka biskupija. Svi radovi su vodeni uz stalnu suradnju i nadzor mjerodavnoga Konzervatorskog odjela Ministarstva kulture u Dubrovniku.

Obnovom se ovo kulturno dobro željelo što više vratiti izvornom izgledu. Sredstva je kroz programe Zavoda za obnovu Dubrovnika uložilo Ministarstvo kulture, Dubrovačko-neretvanska županija i Grad Dubrovnik, dok je Dubrovačka biskupija pokrila približno 15 posto troškova. Ukupna vrijednost preostalih završnih rada nakon 2016. je oko 6.700.000 kuna, što je osigurano donacijom Zaklade Caboga Stiftung. Tom donacijom pokriveno je i uređenje interijera koje je, kao i sve završne radove vodio arhitektonski studio Studio Vetma Arh iz Dubrovnika. Izbor i postavu umjetnina obavio je Joško Belamarić, uz pomoć Božene Popić-Kurtele i Ivana Videna. Na kraju knjige u kojoj pisac Joško Belamarić detaljno i dokumentirano opisuje povjesni nastanak Biskupske palače u Dubrovniku piše: „Biskup Mate Uzinić (koji je preuzeo upravljanje Dubrovačkom biskupijom 19. ožujka 2011.) više je puta najavljivao povratak u Biskupsku palaču u povjesnoj jezgri, želeći se vratiti milenijskoj tradiciji svojih prethodnika koji su stolovali u neposrednoj blizini dubrovačke pravoslavne. Palača se danas, sa 2000 kvaratnih metara bruto površine, ponovno vraća u funkciju u kojoj je bila tijekom posljednjih 170 godina.“

Obnova Biskupske palače, prema najboljim standardima restauratorske teorije i prakse, golem je dobitak u održavanju života čitave dubrovačke povjesne jezgre, u integraciji 'kamenog grada' i 'živoga grada', zaključio je Joško Belamarić.

Ivica LUETIĆ

BISKUPSKA PALAČA
U DUBROVNIKU

Dr.sc. Joško Belamarić:
Biskupska palača u Dubrovniku
Dubrovačka biskupija
Dubrovnik, 2018.